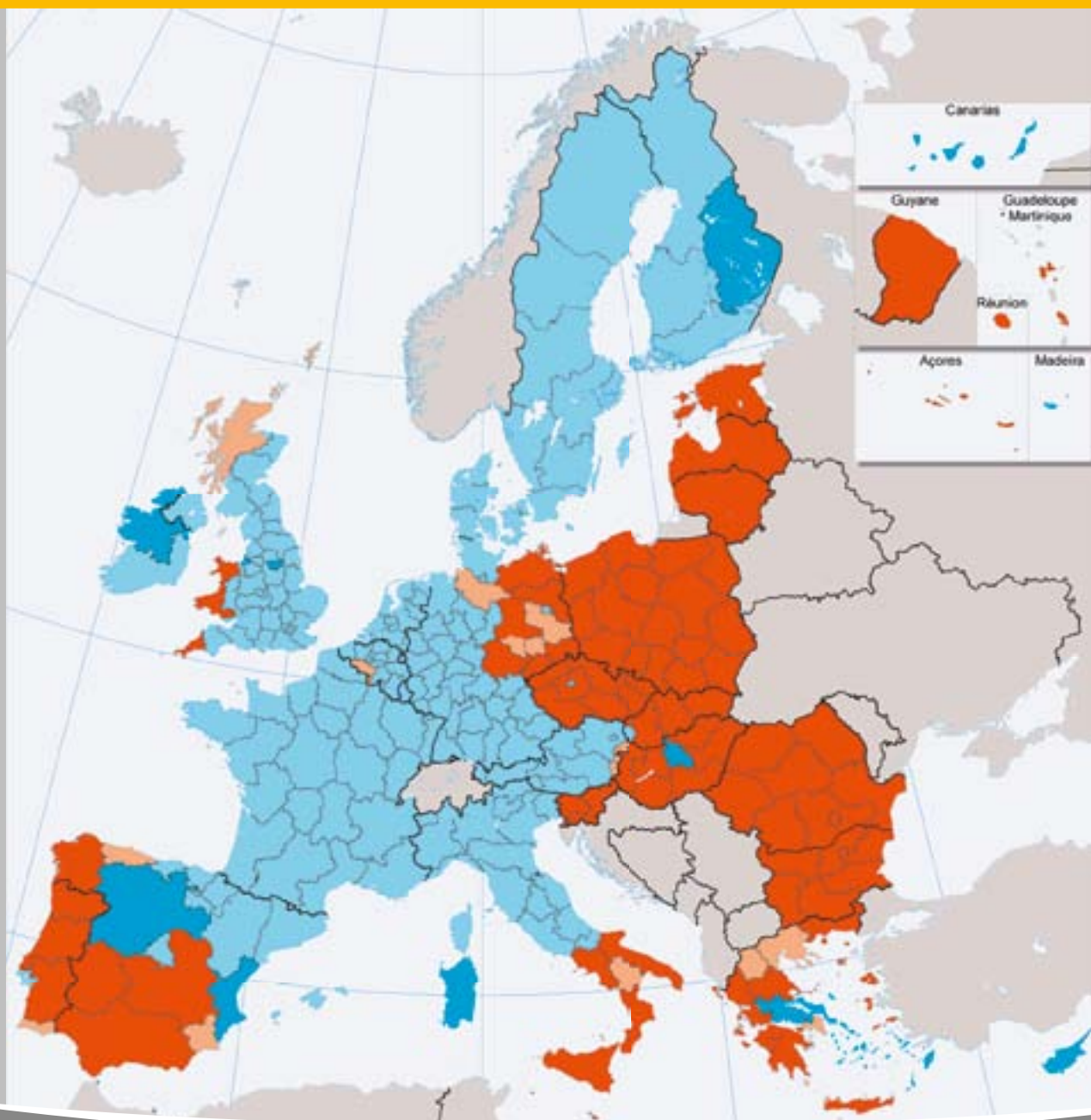

Kontrolní systém pro politiku soudržnosti

Jak funguje v rozpočtovém období 2007 – 13

Předmluva	3
1. Úvod: Politika soudržnosti – fondy, činnosti a rozpočty v rozpočtovém období 2007 – 13	5
2. Prováděcí a kontrolní systém	6–7
3. Kontrolní systém v činnosti	8–11
4. Kontrolní systém v průběhu času – jak se postupně vytváří ujištění	12–13
5. Co se děje při zjištění problémů?	14–15

Rukopis dokončen v říjnu 2009.

© Evropská unie, 2009

Reprodukce je povolena pouze pod podmínkou uvedení zdroje.

Tištěno v Belgii

ÚŘAD PRO ÚŘEDNÍ TISKY EVROPSKÉ UNIE

L-2985 Lucemburk

DOI: 10.2776/51344

Fotografie: stránky 6, 7, 10, 11, 13, 14 © Istockphoto.

Šéfredaktor: Raphaël Goulet, Evropská komise, generální ředitelství pro regionální politiku.

Tato brožura je publikována v 22 oficiálních jazycích Evropské unie.

Názory vyjádřené v této publikaci představují názory autora a nutně neodrážejí stanoviska Evropské komise.

Paweł Samecki

Komisař pro
regionální politiku

Vladimír Špidla

Komisař pro
zaměstnanost,
sociální věci a rovné
příležitosti

Předmluva

Programy politiky soudržnosti, které spolufinancuje rozpočet EU, se podílejí na transformaci regionálních a národních hospodářství prostřednictvím investic do infrastruktury, rozvoje podnikání, vzdělání, inovací a ochrany životního prostředí, vedou k dlouhodobému udržitelnému růstu a významně přispívají k vytváření pracovních míst.

Jedním z klíčových faktorů úspěchu této politiky je její decentralizovaný systém provádění. Programy jsou řízeny na regionální a místní úrovni, aby vybrané projekty odpovídaly prioritám na těchto úrovních. To je však spojeno s vyšším rizikem kontroly, protože se tak zvyšuje počet zainteresovaných subjektů a prodlužuje kontrolní řetězec.

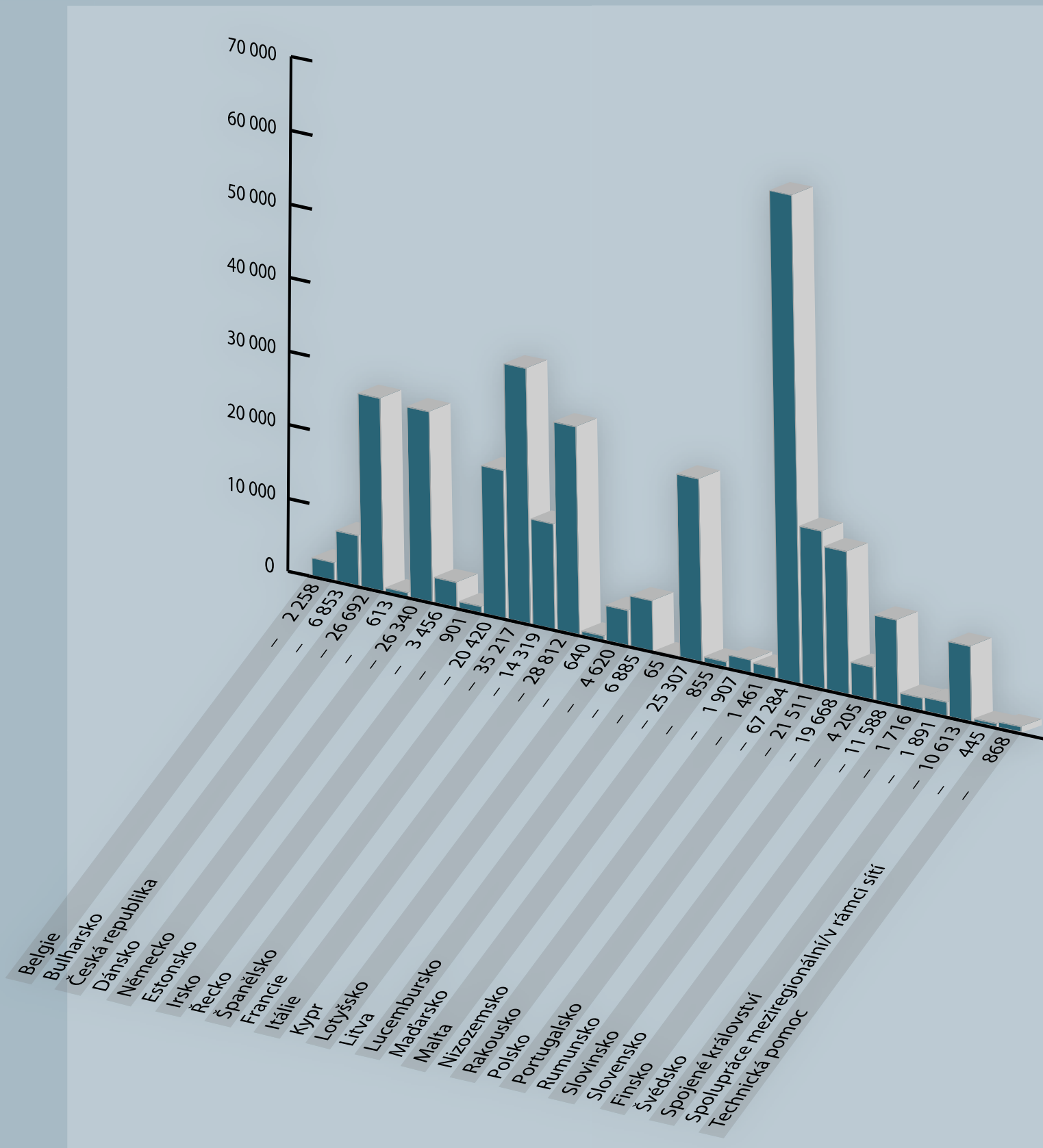
Ke správnému využití peněz daňových poplatníků Evropské unie je zapotřebí dobré odborné přípravy a vedení, aby se zajistilo, že všichni aktéři náležitě rozumějí platným pravidlům. Musejí existovat účinné kontroly, které vedou ke zjišťování a nápravě chyb a odrazují od pokusů o podvody.

Věříme, že Komise a členské státy mohou díky jasnějšímu a pevnějšímu právnímu rámci na programové období 2007 – 13 společně přispět k účinnému fungování kontrolního systému pro politiku soudržnosti, aby bylo dosaženo standardů, které očekávají daňoví poplatníci EU a které sleduje Evropský parlament.

Paweł Samecki

Vladimír Špidla

**Příděly fondů EU na politiku soudržnosti v letech 2007 – 13
podle členských států, v milionech €**

1

Úvod: Politika soudržnosti – fondy, činnosti a rozpočty v rozpočtovém období 2007 – 13

Finanční prostředky na politiku soudržnosti se dodávají prostřednictvím sedmiletých operačních programů ze tří fondů:

- Evropský fond pro regionální rozvoj (EFRR), který financuje infrastrukturní projekty, investice do ochrany životního prostředí, obnovu měst, místní hospodářský rozvoj včetně malých a středních podniků a přeshraniční a meziregionální spolupráci,
- Evropský sociální fond (ESF), který financuje vzdělávání, zejména pro znevýhodněné skupiny ve společnosti a nezaměstnané, a rozvoj systémů vzdělávání a odborné přípravy,
- Fond soudržnosti, samostatný nástroj se zvláštními pravidly pro financování dopravní a environmentální infrastruktury.

Na snížení rozdílů v regionálním a sociálním rozvoji v období finančního výhledu 2007 – 13 mají členské státy z finančních prostředků Evropské unie k dispozici 347,41 miliard €, tedy přibližně 50 miliard € ročně, což je třetina rozpočtu EU.

EFRR a ESF jsou původními „strukturálními fondy“ a používají se v celé Evropské unii. Fond soudržnosti byl vytvořen v roce 1992 a je určen pouze pro země, jejichž hrubý národní důchod (HND) je nižší než 90% průměru členských států EU-25 v období 2001 – 03. Prostředky z rozpočtu na politiku soudržnosti se jednotlivým členským státům přidělují podle jejich počtu obyvatel a HDP.

2

Prováděcí a kontrolní systém

Decentralizované provádění vyžaduje víceúrovňový, integrovaný kontrolní systém

Výdaje na politiku soudržnosti řídí Komise ve spolupráci s 27 členskými státy pomocí systému tzv. „sdíleného řízení“. Základním prvkem této politiky je, že je decentralizovaná. O tom, jak by se prostředky měly použít, rozhodují předně členské státy a regiony, které také nesou odpovědnost za náležité hospodaření s nimi. V členských státech jsou do řízení různých částí operačních programů zapojeny stovky organizací a jednotlivé projekty provádějí stovky tisíc příjemců. Komise sehrává dohlížecí úlohu a zajišťuje, aby výdaje byly v souladu se strategickými prioritami a finančními pravidly. Podle Smlouvy o ES zodpovídá za řádné provádění rozpočtu. Za výdaje na politiku soudržnosti odpovídají zejména její dvě oddělení, generální ředitelství pro regionální politiku a generální ředitelství pro zaměstnanost, sociální věci a rovné příležitosti.

Cíle a priority pro použití fondů jsou stanoveny v jednotlivých operačních programech na vnitrostátní nebo regionální úrovni, na nichž se dohodne Komise s každým členským státem a které formálně schvaluje Komise. V období 2007 – 13 existuje 316 operačních programů. Programové orgány vybírají projekty k dosažení daného souboru cílů, na které fondy přispívají. Členské státy v průběhu období pravidelně Komisi vykazují výdaje na program a Komise hradí dohodnutý příspěvek EU. Příjemci musí do konce roku 2015 dokončit projekty a předložit výdaje. Programové orgány poté předloží poslední žádost o úhradu výdajů a program se uzavírá poslední platbou členskému státu.

Pravidla a podmínky vyžadují účinné kontroly a prevenci

Financování projektů v rámci operačního programu podléhá určitým pravidlům a podmínkám stanoveným na úrovni EU a částečně na úrovni členských států. Stanovení pravidel má zajistit hodnotu vzhledem k ceně, řádné řízení programů a soudržnost s politikami Společenství.

Tato pravidla se vztahují zejména na:

- umístění a druh spolufinancovaných činností,
- kritéria pro výběr projektů,
- posouzení nákladů a výnosů a příjmového potenciálu projektů,
- období, během něhož mohou výdaje vzniknout,
- minimální podíl výdajů požadovaný u projektů, které slouží prioritám EU, jako jsou inovace, vytváření pracovních míst a ochrana životního prostředí,
- vyloučené nebo omezené činnosti nebo kategorie nákladů,
- ponechání podpůrných dokumentů na minimální období pro účely auditu,
- náležitou publicitu,
- nabídková řízení, posuzování hospodářských, sociálních a environmentálních dopadů a v případě potřeby posuzování shody s pravidly pro státní podporu.

Jsou tato pravidla příliš složitá?

Většina podrobných pravidel pro způsobilost je stanovena na vnitrostátní úrovni, což znamená, že členské státy mají možnost zajistit, aby tato pravidla byla pro příjemce jasná, aby je uměli jednoduše uplatňovat a aby jim náležitě rozuměli.

Komise s národními odborníky provedla přezkum právních předpisů, aby přišla na možná „zjednodušení“. Ke konci roku 2008 a v první polovině roku 2009 byly v předpisech provedeny určité změny a ke konci letošního roku mají být přijaty další návrhy.

Jistá míra složitosti je nevyhnutelná jednak proto, aby se 347 miliard € skutečně vydalo na zamýšlené účely, a jednak protože se musejí uplatňovat pravidla dalších politik Společenství, která se například týkají státní podpory nebo veřejného zadávání zakázek.

Podle zásad sdíleného řízení mají členské státy primární odpovědnost za kontrolu programových výdajů, zatímco Komise vykonává dohlížecí úlohu nad vnitrostátními systémy. Různé úrovně kontroly musejí být na sobě navzájem nezávislé, aby mohly náležitě plnit své funkce. V členských státech existují tři úrovně kontroly, přičemž odpovídajícími subjekty v každém programu jsou řídicí orgán, certifikační orgán a auditní orgán. Víceúrovňový kontrolní systém je spojen na základě jasně definovaných povinností různých aktérů, stanovených standardů pro požadovanou práci a systémů podávání zpráv a mechanismů pro zpětnou vazbu tak, aby každá úroveň kontroly stávala na té předcházející s cílem snížit zátěž, zejména na příjemce. Toto spojení se označuje jako jednotný přístup k auditu.

Součástí celkové kontrolní strategie jsou preventivní opatření. Šíření informací je základní součástí řádného řídicího a kontrolního systému a přispívá k předcházení vzniku problémů a podpoře shody.

Po programových orgánech se v rámci jejich informačních činností požaduje, aby investovaly do vedení a odborného vzdělávání příjemců a subjektů zapojených do provádění programů. Vedení a odborné vzdělávání zajišťuje také Komise, má-li však mít nějaký dopad, je zapotřebí, aby se tyto informace předávaly příjemcům na nižší části řetězce.

3.2 Úloha auditu

Auditní činnost na vnitrostátní úrovni spočívá v ověřování účinného fungování kontrol prováděných řídicími a certifikačními orgány, aby se zjistilo, zda stále hrozí potvrzení nesprávných výdajů.

Pokud auditní činnost odhalí nesrovnalosti, auditoři vydají doporučení. Proto se také zajišťuje pravidelná zpětná vazba týkající se účinného fungování řídicích a kontrolních systémů. Audity prováděné subjekty EU prověřují celkové fungování vnitrostátních kontrolních systémů. Nemohou však nahradit neúčinné kontroly na první úrovni či nedostatečnou kontrolu před certifikací výdajů.

Úloha auditního orgánu – provádění auditů pro zvýšení ujištění

Auditní orgán (nebo auditní orgány) v členském státě sehrává/sehrávají klíčovou úlohu při zvyšování ujištění v systému tím, že vykonávají důležité povinnosti, které jim ukládají předpisy, a to na začátku období, v průběhu provádění programu a při jeho uzavření.

Úloha auditního orgánu

Během provádění programu **auditní orgán** kontroluje účinnost fungování kontrolních systémů a podává zprávy o své činnosti ve výroční kontrolní zprávě předkládané Komisi, k níž přikládá auditní stanovisko. Jeho práce je založena na auditní strategii, kterou schvaluje Komise na začátku provádění a která je pravidelně aktualizována. Pro auditní činnost auditního orgánu je stanovena standardní metodika založená na posuzování systémů a podložená samostatnou kontrolou projektových výdajů vykazovaných během dvanáctiměsíčního referenčního období. Metodika zahrnující statistický odběr vzorků umožňuje každoroční určení reprezentativní četnosti chyb u každého programu nebo skupiny programů, která je známkou účinného fungování systémů nebo potřeby jeho zlepšení. Auditní orgán poskytuje zpětnou vazbu o svých zjištěních řídicímu a certifikačnímu orgánu a kontroluje uskutečnění svých doporučení.

Na konci provádění programu auditní orgán odpovídá za prohlášení o uzavření a za zprávu pro Komisi.

Úloha Komise – dohled

Na úrovni EU je úlohou **Komise dohlížet** na řádné zavedení a fungování kontrolních systémů v členských státech pomocí:

- postupu pro posuzování shody (viz bod 4), schvalování auditních strategií a podrobného přezkoumání výročních kontrolních zpráv a auditních stanovisek,
- provádění auditů členských států kvůli ujištění o účinném fungování systémů. Komise usiluje o to, aby činnost auditních orgánů byla spolehlivá a aby poskytovaly toto ujištění ve svých výročních kontrolních zprávách a auditních stanoviscích. Vedle toho se zaměřuje na řídicí orgány a/nebo certifikační orgány u vysoce rizikových programů,
- monitorování informací od členských států ohledně nesrovnalostí a zpětného získávání neoprávněně vyplacených částek,
- poskytování formálního vedení při vytváření kritérií a šíření osvědčených metod. Regulační a kontrolní záležitosti se projednávají v řídicím výboru složeném ze zástupců Komise a členských států (Výbor pro koordinaci fondů, COCOF), v technické pracovní skupině poradního výboru ESF a na technických schůzkách s auditními orgány a
- kontrol toho, zda jsou při uzavření programu prostředky na programy řádně odůvodněné.

Komise rovněž dohlíží na řízení programů prostřednictvím přezkumu výročních zpráv o provádění, účasti na schůzích monitorovacího výboru, kde se projednávají důležité informace týkající se provádění programů, a podrobného přezkoumávání žádostí o platby.

Útvary Komise na generálním ředitelství pro regionální politiku a generálním ředitelství pro zaměstnanost mají klouzavou auditní strategii, aby získaly ujištění o účinném nastavení a fungování řídicích a kontrolních systémů po dobu několika let, založenou na zkoumání informací poskytnutých členskými státy a výsledků jejich vlastních auditů.

Ve svých výročních zprávách o činnosti předkládají posouzení účinnosti systémů v různých členských státech a také programů. Auditní program se vytváří na základě posouzení rizika se zvláštním ohledem na dané částky z fondů EU a rizikové faktory, které se vztahují ke známým slabým stránkám řídicích subjektů a druhům operací a příjemců. Pokud členský stát bezodkladně neuchválí nápravná opatření, Komise může přerušit nebo pozastavit platby a použít finanční opravy ke zpětnému získání předchozích plateb, které mohly být dotčeny (viz bod 5).

Evropský účetní dvůr (EÚD) – externí auditor

Evropský účetní dvůr každoročně předkládá „prohlášení o ujištění“¹ o legalitě a řádnosti příjmů a výdajů EU v různých částech rozpočtu v průběhu předchozího finančního roku. Základem hodnocení jsou audity provedené Účetním dvorem v členských státech a Komisi, které se zveřejňují ve výroční zprávě Účetního dvora společně s odpověďmi Komise.

Ke každoročnímu posouzení oblasti politiky soudržnosti provádí Účetní dvůr audity u reprezentativního vzorku asi 180 projektů v členských státech a dále přezkoumává účinnost kontrolních systémů pro dotyčné programy v členských státech a dohlížecí činnost Komise.

3.3 Prohlášení o ujištění (DAS) a absolutorium

Evropský parlament a Rada podrobně zkoumají využití fondů EU v každoročním procesu udělování absolutoria, který trvá od listopadu do dubna a na

jehož konci Parlament hlasuje o udělení absolutoria Komisi za účty a rozpočet. Pro jednání o absolutoriu jsou hlavním výchozím materiálem výroční zprávy Účetního dvora, zvláštní zprávy a odpovědi Komise. Posouzení účinnosti kontrolních systémů pro výdaje na politiku soudržnosti v rozpočtovém období 2000 – 06 provedené Účetním dvorem ukázalo, že tyto systémy nejsou dosud dostatečně účinné vzhle-

dem k velké četnosti chyb zjištěné v uhrazených výdajích. Účetní dvůr dosud nevydal své stanovisko k účinnosti kontrolních opatření na období 2007 – 13. Evropský parlament a Rada (rozpočtové orgány) také v procesu udělování absolutoria vydávají řadu doporučení určených Komisi a dalším zainteresovaným stranám zapojeným do hospodaření s fondy EU. Účetní dvůr navazuje na provedení těchto doporučení a do následných zpráv určených rozpočtovým orgánům zahrnuje poznámky o dosaženém pokroku.

¹ Známé jako „DAS“, z francouzského spojení „Déclaration d'Assurance“.

Proč dosud politika soudržnosti neobdržela kladné stanovisko od Evropského účetního dvora a co se pro to dělá?

Výdaje na politiku soudržnosti jsou jednou z nejsložitějších oblastí rozpočtu obnášející vysoké inherentní riziko, které činí z účinné kontroly těžký úkol.

Četnost chyb ve výdajích z programů v období 2007 – 13 by měla být z několika důvodů značně nižší: díky zlepšením v řídicích a kontrolních systémech během předchozího období v mnoha členských státech, díky jasnějším a přísnějším požadavkům na kontroly zavedeným v právních předpisech pro období 2007 – 13 a díky ověřování nastavení systémů prostřednictvím postupu pro posuzování shody před tím, než Komise provede jakoukoli platbu.

V letech 2008 – 09 Komise uskutečnila akční plán, aby urychlila zlepšení u nových programů a zajistila odstranění nesprávných výdajů z programů na období 2000 – 06 před jejich uzavřením. Akční plán, který se přísně držel doporučení Účetního dvora, měl dvojí strategii:

- pomoci členským státům, aby uměly lépe kontrolovat způsobilost projektových výdajů před tím, než Komisi předloží žádosti o platbu,
- přijmout přísnější opatření pro zastavení plateb nebo zpětné získání finančních prostředků, pokud členské státy nedosáhnou daných úrovní.

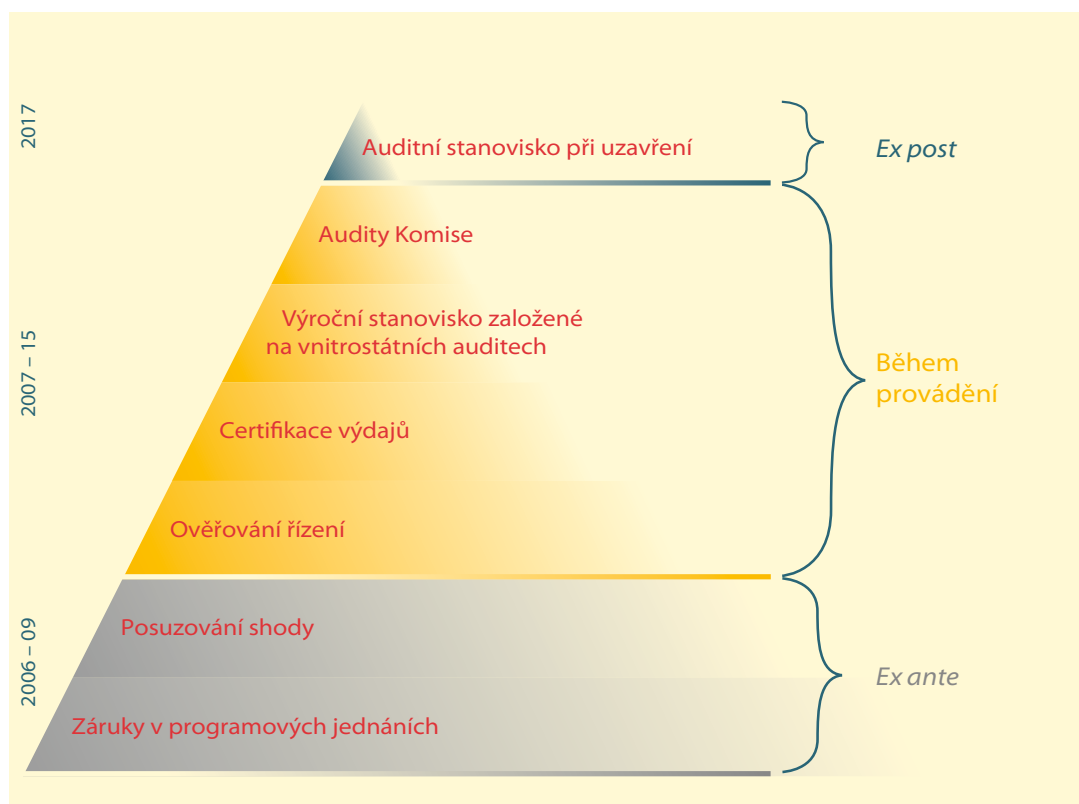
Komise kromě toho vznesla otázku, jaká kritéria by měl ve vztahu k četnosti chyb používat Účetní dvůr při posuzování účinnosti systémů v různých oblastech politiky (viz „Směrem ke společné dohodě o koncepci přijatelného rizika výskytu chyb“ KOM (2008) 866). Cílem programů politiky soudržnosti, které se provádějí po devítileté období s kontrolami na víceleté bázi, je zajistit velmi nízkou úroveň výskytu chyb před uzavřením programu vzhledem k tomu, že do té doby projdou výdaje všemi úrovněmi řídicího a kontrolního systému.

4

Kontrolní systém v průběhu času – jak se postupně vytváří ujištění

Ujištění o účinnosti kontrolních systémů v oblasti prevence, zjišťování a nápravy nesrovnalostí se postupně vytváří v průběhu celého programového období. Základní prvky procesu ujišťování ilustruje následující schéma.

Ex ante – nastavení kontrolního systému

Při **jednáních** o operačních programech Komise zajišťuje, aby se řádně určily programové orgány a aby se náležitě řešily všechny problémy zjištěné v systémech v předchozím období.

Po schválení programu se uplatňuje postup pro **posouzení shody**, který zajišťuje uspokojivé nastavení kontrolních systémů, a to před úhradou jakýchkoli výdajů. Do 12 měsíců po schválení programu vnitrostátní auditní subjekt – často auditní orgán – musí vydat certifikát o shodě s ohledem na vnitřní kontrolní systém pro daný program. Komise se zabývá zprávou o posouzení shody a stanoviskem, aby zajistila jejich konzistentnost a spolehlivost. Komise začne hradit výdaje za program pouze poté, co byla učiněna všechna nezbytná nápravná opatření a co se ujistí o tom, že kontrolní systém zcela splňuje regulační požadavky. Na začátku programového období Komise rovněž zkoumá a schvaluje auditní strategii předloženou auditním orgánem do devíti měsíců od přijetí programu.

Během provádění programu

Komise získává ujištění na základě certifikace výdajů provedené certifikačním orgánem (viz bod 3.1), výroční kontrolní zprávy a auditního stanoviska auditního orgánu (viz bod 3.2) a také na základě výsledků své vlastní auditní činnosti (viz bod 3.2).

Zodpovědnost členských států

Další nový prvek kontrolního systému byl zaveden na základě revize finančního nařízení z roku 2006, kterým se řídí fondy EU. Členské státy, na příslušné úrovni jejich ústřední správy, musejí každoročně do 15. února předložit „**výroční shrnutí**“ certifikací vydaných certifikačním orgánem a auditních stanovisek auditních orgánů ve vztahu ke všem programům v členském státě za předchozí kalendářní rok. Tento postup má upevnit řetězec odpovědnosti mezi členskými státy a Komisí, pokud jde o využívání fondů EU v rámci sdíleného řízení. Doporučuje se, aby členské státy vyjádřily stanovisko k ujištění, které poskytují řídicí a kontrolní systémy, a určily problémy a jejich řešení. Výroční shrnutí byla poprvé předložena v únoru 2008.

Několik členských států jde ještě dál a předkládá dobrovolná „**národní prohlášení**“ na politické úrovni, která podléhají auditu provedenému **nejvyššími vnitrostátními kontrolními institucemi (SAI)**. Komise tento vývoj podporuje, neboť uvedená prohlášení mohou významně přispět k míře ujištění, kterou má ohledně fungování vnitrostátních systémů. Nejvyšší kontrolní instituce (SAI) spolupracují s Evropským účetním dvorem (EÚD) na dvou hlavních úrovních: 1) na pravidelných schůzích vedoucích pracovníků SAI a EÚD a 2) na schůzi styčných pracovníků Kontaktního výboru, SAI a EÚD. Pracovní skupiny, které vytvořil Kontaktní výbor, představují nástroj spolupráce a výměny informací/zkušeností týkajících se konkrétních otázek. Více informací lze najít na internetových stránkách Účetního dvora².

² <http://eca.europa.eu/portal/page/portal/cooperation>

Ex post – zabezpečení při uzavření programu

Na konci programového období auditní orgán přezkoumává provedenou auditní činnost a vydává stanovisko, v němž posuzuje správnost a shodu s pravidly a podmínkami výdajů vykázaných v programu v závěrečném výkazu výdajů. Auditní orgán ve své zprávě o uzavření podrobně popisuje opatření přijatá na zlepšení systémů a nápravu nesprávných výdajů v reakci na doporučení plynoucí z jeho vlastní auditní činnosti nebo činnosti Komise a Evropského účetního dvora. Komise pečlivě přezkoumává všechna prohlášení o uzavření a případně potřeby žádá o další informace či provedení další auditní činnosti. Po uzavření může provádět audity u vzorku programů.

Podpůrné dokumenty musejí být stále přístupné pro účely auditu, který provádí Komise, OLAF nebo Evropský účetní dvůr, a to po dobu tří let po uzavření, tj. až do roku 2017 – 18 s výjimkou případu, kdy bylo využito postupu částečného uzavření, který zkracuje dobu pro ponechání dokumentů pro uzavřené operace zahrnuté do prohlášení o částečném uzavření.

5

Co se děje při zjištění problémů?

5.1 Náprava nesrovnalostí je v první řadě úkolem členského státu

Nesoulad s pravidly nebo podmínkami pro financování EU zpravidla znamená ztrátu nároku na uhrazení výdajů projektu nebo označení výdajů za „nesprávné“. Příjemce poté musí vrátit zpět část získaného grantu nebo grant celý, a to v závislosti na povaze a závažnosti „nesrovnalostí“.

Tyto „nesrovnalosti“ se napravují odstraněním nesprávných výdajů z žádostí o platby předložených Komisi a zrušením grantu a jeho zpětným získáním od příjemce. Orgány členských států jsou v první řadě odpovědné za provádění oprav a zpětné získávání prostředků. Komise zasahuje do věci pouze tehdy, když zjistí, že nesprávné výdaje nebyly opraveny nebo že kontrolní systém u daného programu nefunguje s následným rizikem, že nedochází ke zjišťování nesrovnalostí.

Jakmile vnitrostátní orgány zjistí a napraví nesrovnalosti, mohou opět použít finanční prostředky EU uvolněné na další projekty. Tento postup má členské státy stimulovat k zavádění účinných systémů. Pokud Komise musí provést opravu, obnáší to celkové snížení finančních prostředků EU na daný program.

Nesrovnalosti

Mezi typické nesrovnalosti patří chybějící podpůrné dokumenty (například časové záznamy zaměstnanců, faktury nebo klíče k rozvrhu režijních nákladů), které by se měly uchovávat pro účely účetního protokolu, neodečtení příjmů z projektových výdajů, zahrnutí nepřípustných výdajů, jako je například vratné DPH a nedodržení požadavků pro účast ve veřejné soutěži.

Pouze malá část „nesrovnalostí“ se týká podvodů; většina z nich je způsobena zanedbáním nebo neznalostí pravidel. Proto se po řídicích orgánech žádá, aby si při udělování finančních prostředků na projekt ověřovaly, zda jsou si příjemci vědomi podmínek financování a zda jsou schopni řídit a provádět navrhovaný projekt.

Podávání zpráv o nesrovnalostech a finanční opravy

Po členských státech se žádá, aby Evropskému úřadu pro boj proti podvodům (OLAF) čtvrtletně podávaly zprávy o případech nesrovnalostí, týkají-li se částky vyšší než 10 000 € z prostředků EU. Kromě toho musí Komisi každoročně předkládat souhrnné údaje o všech finančních opravách a zpětně získaných prostředcích, které byly provedeny v předchozím roce včetně těch, o kterých nemuseli podat zprávu OLAFu.

Tendence v nahlášených nesrovnalostech se analyzují ve výroční zprávě Komise o ochraně finančních zájmů Společenství podle článku 280 Smlouvy. Komise také zveřejňuje číselné údaje týkající se finančních oprav provedených členskými státy. Tato čísla jsou dokladem účinného fungování kontrolních systémů členských států.

5.2 Co se stane v případě, že Komise zjistí nedostatky v kontrolních systémech?

Pokud má Komise důkazy o závažných nedostacích ve fungování řídicích a kontrolních systémů členských států nebo o nesrovnalostech ve vztahu ke konkrétním žádostem o platby, kterým členský stát nedokázal zabránit či je nezjistil nebo nenapravit, může přerušit nebo formálně pozastavit platby na dotyčný program nebo zahájit opravné řízení.

Přerušování a pozastavení plateb

Generální ředitelství pro regionální politiku nebo generální ředitelství pro zaměstnanost, sociální věci a rovné příležitosti mohou nařídít přerušování plateb na neobnovitelné období až šesti měsíců, jakmile získají důkazy o tom, že v systému existuje vážná slabina. V platbách se pokračuje poté, co členský stát učiní nezbytná nápravná opatření.

K pozastavení plateb je zapotřebí formální rozhodnutí Komise a může trvat po neomezené období.

Finanční opravy prováděné Komisí

Pokud členský stát nedokáže opravit nesrovnalost nebo napravit systémový nedostatek, Komise může použít finanční opravu na základě formálního rozhodnutí. Tato rozhodnutí vždy obnášejí čisté snížení finančních prostředků EU na program, tj. členský stát nemůže znovu použít zrušené finanční částky EU na další projekty.

Komise může používat finanční opravy extrapolací u systémových chyb nebo opravy paušální sazbou u systémových nedostatků nebo nesrovnalostí, jejichž finanční dopad je obtížné kvantifikovat, například v oblasti zadávání veřejných zakázek.

V období 2000 – 06 (a také až do konce roku 2008) byly provedeny finanční opravy v hodnotě 3,15 miliard € plynoucí z auditní činnosti Komise, OLAFu nebo Účetního dvora. Členské státy z této částky akceptovaly a provedly opravy v hodnotě 2,6 miliard €, přičemž zbývajících 0,55 miliard € bylo použito na základě formálního rozhodnutí Komise.

Kontrolní systém pro politiku soudržnosti Jak funguje v rozpočtovém období 2007 – 13

Více naleznete na...

Podrobné informace o kontrolním systému pro politiku soudržnosti a souvisejících oblastech můžete dále najít na http://ec.europa.eu/dgs/regional_policy/index_cs.htm

Evropská komise, generální ředitelství pro regionální politiku
Jednotka B.1 – Komunikace, informace a vztahy se třetími zeměmi
Raphaël Goulet
Avenue de Tervuren 41, B-1040 Brusel
Fax +32 22966003
E-mail: regio-info@ec.europa.eu
Internet: http://ec.europa.eu/regional_policy/index_en.htm

Úřad pro publikace

ISBN 978-92-79-09191-9

9 789279 091919